

listopad 2016

mixer

Retro, či recese?

Je časopis, víceméně, mrtvým médiem?
Moderně řečeno, je aut? Jak se to vezme.
Obrazovce písnička nebo smárťfounu sice
už dávno konkurovat nemůže,
ale, nevíme-li sami, optejme se starších,
jestli pamatují, že by kdy vycházelo více
druhů časopisů, než dnes.

No a my si vydáváme vlastní, školní druh.
Přesněji řečeno: Zkoušíme to. S jakou
úspěšností, úrovní, ba zda vůbec
přetrváme, záleží na každém z nás,

kdo překračuje práh této školy. Bude-li časopis
nejen číst, nýbrž také tvořit.

Robert Suchánek, sazeč a dizajnér mixéru

P. S. Toto a ještě prosincové číslo vyjdou jak
na papíře, tak v pédéeefku. Další čísla, budou-li
vůbec nějaká, již jen v podobě elektronické.

← Na titulní straně pózuji Štěpán Vrbický, Tamara Helbichová a Lubomír Hluštík – autoři díla, visícího
za nimi na stěně. Záběr zde nahoře pochází z oslav 85. výročí založení naší školy (hebendžrTadeášek
poguje před kapelou Ejsí-dýsý ryvajvl).

Selfie Lukáše Štětiny, člena školního parlamentu, při odběru krevní plazmy

Pomáhat je IN! S dobrým pocitem i finanční odměnou

Daruj krev – zachrániš život. To bylo heslo již našich babiček, jak si ho dodnes pamatujeme.

Dnes je možné ho doplnit: Daruj krevní plazmu – zachrániš zdraví.

Krevní plazma je složka krve a má v lidském těle nenahraditelnou funkci dopravce živin, tuků, solí a vitamínů. Nedá se vyrobit uměle. Používá se při náročných operacích zvláště po dopravních nehodách, při léčbě rakoviny, hemofilie a u lidí s poruchami imunity.

Z našeho projektu Zdravě do života jsme se rozhodli do konce roku 2016 finančně podpořit všechny dárce - žáky i pracovníky naší školy - proplacením nezbytných cestovních nákladů z místa bydliště do Brna a zpět. A jako odměnu za vynaložený čas nadto každý dárce obdrží 500 Kč. Samozřejmě každý dárce dostane omluvenku z jednodenní výuky ve škole, pracovníkům školy bude refundována ze zákona jednodenní mzda.

Krevní plazmu může darovat každý člověk ve stáří 18-65 let s váhou nad 50 kg, který je ochotný podstoupit vstupní lékařskou prohlídku svého zdravotního stavu. Plazmu je možné darovat opakovaně - nejčastěji i dvakrát do měsíce.

Co k tomu dodat? Jsem přesvědčen, že pomáhat druhým, a zvláště u Vás mladých, je opět v módě. Proto Vás vybízím, jděte do toho! Darujte krevní plazmu! I já jsem Zasloužilým dárce krve a začal jsem chodit darovat právě s partou kluků a holek z naší třídy. Je to dobrý a nepředatelný pocit aktivní pomoci druhému. Pociť, že někdo jiný může žít nebo se uzdravit díky mně. A i když příjemce zůstane anonymní, vždy jsem si představoval, kdo je a jak asi vypadá.

Nikdy ve svém životě jsem tohoto kroku nelitoval. A protože mám tuto osobní zkušenost, vybízím k ní i Vás. Přijďte si k nám do kabinetu preventistů č. 23 pro další informace.

Ing. Jan Pořízek, školní preventista

výzva mixéru

Sny a povinnosti paní zástupkyně

Jak dlouho učíte na naší škole?

Do Letovic jsem nastoupila v září 1992. V té době se vyučovaly pouze tříleté učební obory. Třetí patro budovy ještě nebylo a chyběla také tělocvična. Na tělocvik chodili žáci do sportovní haly. V ročníku byly 3 třídy truhlářů s 36 žáky ve třídě. Později se otevřelo nástavbové studium Dřevařská a nábytkářská výroba a v roce 1996 maturovali první nábytkáři.

Nějaká vize, plán do budoucna?

Aby na naši školu byli pyšní žáci i učitelé.

Jaká je vaše vysněná dovolená?

Moje vysněná dovolená je Egypt, pyramidy, hrobky faraonů a vykopávky v Egyptském muzeu v Káhiře. Ovšem za současné politické situace ve světě to nadšeně pohasíná. Zajímám se o staré civilizace, takže Mexiko, Peru, ale cestuji spíše prstem na mapě a občas si něco přečtu od Dänikena. Ale nejšťastnější jsem u rodičů na zahradě na jižním Slovensku. Tam načerpám energii na celý rok.

Jak trávíte volný čas?

Volný čas trávím na zahradě, starám se o kytičky, keříčky, jezírko... Snažím se o rovnováhu a harmonii v duchu umění Feng shui (v překladu vítr a voda). Je to způsob uspořádání prostředí, v němž se

pohybujeme, abychom s ním žili v harmonii. Základy učení pochází z čínského taoismu. Na zahradě také odpočíváme s přáteli a dospělými dětmi, když je čas. Ráda také plavu, nejlépe tam, kde se dá i skákat do vody z výšky. A v létě to jsou houby a les...

Jaké jsou zájmy vašeho muže?

Manžel neustále něco vylepšuje v baráku. Má štěstí, že si vše navrhne a také sám udělá. Od zednických prací, přes pokládání dlažby, obkladů. A jeho „parketa“ je pochopitelně vše ze dřeva... Také rád provozuje „ležing“, v létě si rád zahraje tenis.

Má na vás vliv skutečnost, že pracujete na stejné škole?

Pochopitelně, že má. Je to naše nejčastější téma rozhovoru. Neustále řešíme školu, nejde to hodit za hlavu. Ale je to i dobře, pracovně se velmi dobře doplňujeme.

Kdo velí vaší domácnosti a má rozhodující slovo?

Nevelí nikdo, oba jsme dominantní, záleží na tom, co se zrovna řeší.

Něco co byste čtenářům chtěli vzkázat?

Čtenáři jsou hlavně studenti, takže „děcka“ - uče se! :-)

Ing. Márii Bašnou zpovídala Sára Špinarová

Pane školníku, na slovíčko...

Přinášíme Vám rozhovor Martiny Hlouškové s Pavlem Zemánkem. Známe jej všichni, jen možná ne pod jeho jménem. Jde totiž o našeho pana školníka, který je vášnivým kynologem. Jaké plemeno psa má a jak probíhá výcvik? To vše se dozvíte v následujících řádcích.

Co Vás přimělo začít se věnovat kynologii a na základě čeho jste si zvolil tento sport?

Už od dětství mě pes přitahoval, na základní škole jsem ho rád kreslil, po té jsem nastoupil na střední a byl jsem na internátě půl roku. Po ukončení jsem byl povolán do základní vojenské služby a měl jsem štěstí, že u nás na rotě byl psinec. Když bylo na strážci nejhůř, byl to právě pes, o koho jsme se mohli opřít. Jednoho jsem si moc oblíbil, jmenoval se Takzan a takového jsem také chtěl mít. Tak jsem si po návratu pořídil štěně svého německého ovčáka Daka a přihlásil se do Kynologického klubu v Boskovicích, kde jsem postupem let získával potřebné zkušenosti v této oblasti.

Představte Nám Vašeho psa / Vaši smečku.

Nyní mám už jen dva psy. Německého ovčáka Ambru, kterou jsem si vzal z útulku, takový ten typ Komisaře Rexe, je moc vděčná a poslušná. A fenku Kangala Džanem odebranou ze zlých podmínek, to je Pastevecký pes původem z Turecka.

Čeho si v oblasti kynologie vážíte nejvíce – např. co se Vám nejvíce povedlo, konkrétní úspěchy, na co jste nejvíce pyšný...

Kynologie není jen o psech. Je to i o poznávání přírody, cestování, získání fyzické zdatnosti, setkání se s fajn přáteli. Složil jsem několik zkoušek se svými psy, získal jsem oprávnění figurovat na cvičáku, i nějaký ten diplomek, ale nejvíce jsem pyšný na svoje psy, ať už na ty, co jsem měl, ale i mám.

Co si myslíte, že je pro daný sport nejdůležitější, respektive co je podle Vás důležité pro člověka, který by s tímto sportem chtěl začít?

Tak musí ho to bavit, dělat vše poctivě s větší láskou než k sobě samému, mít trpělivost, a naopak nemít problém se sebeovládáním. **Jaké postavení má vedle Vás Váš pes, má nějaká privilegia, něco, co třeba nejlepší přátelé nemohou a on ano?**

Pes je pro mě rovnocenný, vždy se postarám nejprve o něj, potom o sebe. Ani nejlepší přátelé nemohou sedět na sedačce, protože jim ji vždy stihne rychleji zalehnout Ambra.

Toulky akademického sochaře

Dobrý den, pane učiteli neboli akademický sochaři Lubomíre Hluštíku, co si máme pod pojmem „akademický sochař“ představit? Je to vysokoškolský titul v uměleckém oboru. Jaké bylo vaše vysněné povolání v dětství a proč?

Vysněné povolání byl popelář, a proč? Protože tenkrát měli jiné popelnice, se kterými se dalo bezvadně točit po chodníku a ještě se mi líbilo, jak ti chlapi stojí vzadu na stupátkách a vezou se. Nakonec mě to ale přešlo.

Kde jste studoval na střední škole?

Po absolvování základní školy jsem nastoupil do učebního oboru Umělecký keramik v Kunštátě, po dvou letech jsem byl přijat na SŠ uměleckoprůmyslovou v Brně. Tam jsem se zabýval sochařinou. Po maturitě jsem šel na rok do Kunštátu už ne studovat, ale pracovat a poté jsem odešel do Prahy na VŠ uměleckoprůmyslovou.

A potom?

Potom jsem šel na vojnu.

Je o vás známo, že závodně střílíte lukem, jak jste se k tomu dostal?

Už jako kluci jsme pořád stříleli, pamatuji se, že jsem babičce rozštípal bambusové koště a vyrobil jsem si z něho luk. Po letech, když jsem „dozrál“ a děti vyletěly z hnízda, vrátil jsem se k lukostřelbě.

Absolvoval jste nějaké závody?

Pár jich bylo.

Další vaší zálibou je muzika.

Mým celoživotním snem byly bicí. Jako dospívající jinoch jsem mámě doma prorazil několik plastových kbelíků. Ale až tady, na škole se mi tento sen splnil. A ještě jsem si nedávno koupil skvělou kytaru...na důchod.

Jste rád na této škole?

Dokonce velmi rád (kýve hlavou a přidává výmluvná gesta).

Děkuji za rozhovor.

Tázala se Bára Harnachová.

English Jokes

Kdo správně interpretuje všechny vtipy a jejich písemný překlad doručí do kabinetu cizích jazyků, získá žolíka. Tento žolík mu umožní smazat jednu špatnou známku, či nepsat jednu písemku dle vlastního uvážení. Studenti, kteří přeloží anglické vtipy, budou mít svoje překlady uveřejněny ve 3. poschodí na nástěnce. Alice Morrisová

A woman gets on a bus with her baby. The driver says, "Ugh! That's the ugliest baby I've ever seen." The woman stalks off to the rear of the bus and sits down. She turns to the man sitting next to her and says, "The driver just insulted me!" The man says, "You go and give him a telling off. I'll hold your monkey for you."

"Waiter, what's this fly doing in my soup?" – "It's fly soup, sir."

Three drunk guys entered a taxi. The taxi driver knew that they were drunk so he started the engine & turned it off again. Then he said: "We have reached our destination." The first guy gave him money & the second guy said "Thank you." The third guy slapped the driver. The driver was shocked thinking the third drunk knew what he did. But then he asked "What was that for?". The third guy replied: "Control your speed next time, you nearly killed us!"

Ozzy Osbourne a jeho TV show se synem

Pokud někdo z vás neví, kdo je to Ozzy Osbourne, představím vám ho v pár bodech. Stál u zrodu Black Sabbath, tím pádem i heavy metalové hudby. Stal se neoficiálním symbolem pro termín „Rocková hvězda“. V neposlední řadě člověk, který do sebe dostal tolik návykových látek, že i dle vlastních slov sám nechápe, že je ještě na živu. Inu, takový klasický šedesátník, že? Ehm...

Ted' k samotné show. Celé to spočívá v tom, že Ozzy s jeho synem Jackem navštěvují nejrůznější historická místa. Ozzy jakožto fanoušek History Channelu se může podívat na místa, která zatím kvůli tour a práci s kapelou viděl jen v televizi. Ještě ke všemu se svým synem, který je velký fanoušek historie obecně.

Minulé úterý byla možnost vidět první díl i na českých televizích. Jako správný fanoušek tohoto roztomilého pána jsem si to pochopitelně nemohl nechat ujít, že jo...

Tenhle pár se v tomto díle vypravil mimo jiné do světoznámého Stonehange. Jak je asi jasné, tohle není taková ta klasická památková show s neskutečně poutavým výkladem, u kterého člověk usíná chtít nechtě.

Tenhle fakt dosvědčuje i Ozzyho výrok, když zjistili, že uprostřed Stonehange je dobrá akustika – „Hlavně to neříkej mámě, ještě mě donutí tady uspořádat show..."

Podtrženo sečteno, pro člověka, který má rád Ozzyho Osbourne a s jeho komickými výroky a vystupováním a rád se přitom dozví něco o historických památkách, je tento seriál jasná volba. Pokud ale tohoto pána moc v lásce nemáte a jediné, co z historie víte je, že nám někdy kraloval nějaký Karel a nemáte v plánu to měnit, asi je pro vás tento seriál zajímavý asi jako flaška rumu pro abstinujícího člověka.

Ondřej Musil

Adaptační kurz

Pišqworky

Ukážeme, co ve Vás vězí

Šli ve šlápějích rytířských dovedností

Ocenění hospodářskou komorou

Machři roku

SUSO

Dřevo - materiál budoucnosti

Ocenění ve fotosoutěži

Teniskování

Sneakers v angličtině znamená **tenisky**, nebo obecněji boty. V současné době je nejen ve světě velmi populární sbírání tenisek, a to jak retro modelů, tak modelů zcela nových. Mezi **sběrateli** (anglicky **sneakers collectors**) jsou populární zejména značky Nike, Jordan, Adidas, New Balance, Reebok, Asics, Supra či Puma, ale taky tenisky světoznámých módních domů jako LV, Gucci či D&G. Na tenisky těchto módních značek se však někteří sběratelé dívají skrz prsty, protože jde o značky, které v produkci klasických tenisek nemají historii.

Co znamená SNEAKERSHEAD? **Sneakershead** je osoba, která má velmi kladný vztah k teniskám (sneakers), zajímá se o ně a o jejich historii, má přehled o aktuálních releasech a velmi často tenisky také sbírá. Něco o **Nike**: Firma byla založena v lednu roku 1964 atletem Philipem Knightem a jeho trenérem Billem Bowermanem. Logo firmy vzniklo v roce 1971 a bylo navrženo Carolyn Davidson, studentkou grafiky na portlandské univerzitě. Studentka byla placena od pracovní hodiny částkou 2 dolary za hodinu práce.

Koncová cena loga a výplata pro Carolyn, které je dnes celosvětovým symbolem firmy, byla 35 amerických dolarů. V současnosti (2009) je cena značky Nike 12 mld. dolarů. Logo představuje křídlo řeckých bohů. Název značky je totiž odvozen od jména řecké okřídlené bohyně vítězství Niké. Poprvé se logo objevilo na scéně roku 1971.

Jakub Oliva

Ódy trubadúrů

V úterý 18. října proběhlo hned několik soutěží. Dvě z nich - Ukážeme vám, co ve vás vězí a Dřevo materiál budoucnosti - byly uspořádány pro žáky základních škol. Tou třetí byl branný závod Ve šlépějích rytířských dovedností, který jsme absolvovali my, žáci Masarykovy střední školy Letovice. Čekalo nás dvacet zajímavých stanovišť venku i uvnitř a i když počasí zrovna neukazovalo svoji vládnu tvář, užili jsme si to! Přinášíme vám ukázkou z ód, které jsme po vzoru trubadúrů složili:

*Letovická škola naše,
na výsluní zítra zase,
Neboť žáci ji tam povznesou.*

*Úroveň je vsutku slušná,
nikdo nezná pojem "rušná"!
Klid a mír tam přebývá.*

*Ach ty školo, školo krásná,
nehrozí ti, že budeš prázdná!
Vždyť kvality máš a co víc,
narodila jsi se do Letovic!*

*Letovická školo naše,
na výsluní zas a zase.*

(Keramičky & Keramik)

*Ó naše škola střední,
chytne tam chřípku střešní.
Ale dobrá srdce učitelů,
zastaví všechnu tu melu.
Kdybysme měli něco vzkázat,
bylo by to, ať vyhrajem tenhle zázrak!*

(WAFLE)

*Krásný je školní den,
hlavně když jdeme ven.
krásný je školní den,
to je prostě sen.*

*Škola je totiž náš ráj,
všichni ji rádi maj,
Škola je totiž ráj,
to všichni dobře znaj.
(Princezny)*

óda = oslavná báseň; **trubadúr** = muzikant, skladatel a zpěvák v jedné osobě, který v době vrcholného středověku putoval od hradu ke hradu a opěvoval krásu žen a hrdinské činy.

Podzimní Křetíнку zachytila Šárka Králová; viz poslední strana →

